

DE VISSERIJ EN DE BELGISCHE RADIO

(Vervolg van bladzijde 1)

men zijn op Europees vlak, waarvan de resultaten dienen afgewacht en nog dienen verstrakt.

Dit uiterst interessant radiogesprek werd in alle kringen aan de kust tenzeerste bijgetreden en gaf een uitstekend beeld van de toestand zoals hij zich thans voordoet.

De direktie van de B.R.T. welke de opname gedaan heeft, was uiterst tevreden over deze zeer bevattbare uiteenzetting welke door leek en beroepsmensen zeer goed begrepen werd en meteen aantoonde dat in ons land veel meer gebruik zou moeten kunnen gemaakt worden van de Belgische Radio om vraagstukken inzake visverbruik, kwaliteit en prijs, waarheidslievend te behandelen.

W.A.

DE HOLLANDSE VISSERIJ EN HAAR BANKENSCHULD

(Vervolg van bladzijde 1)

worden opdat de uitbetalingen na publicatie in het Staatsblad, zo vlug mogelijk zou kunnen geschieden.

De aanvragen moeten worden ingediend bij het Bestuur van de Stichting Ontwikkeling en Saneringsfonds voor de Visserij, Bezuidenhoutse weg 73, Den Haag.

Ondertussen blijft ons bedrijf zwemmen in allerlei gekibbel en kan eens temeer van diskriminatie gesproken worden.

En waar blijven onze parlementairen?

P. Vandenbergh

EEN HEILBOT VAN 200 KG. GEVANGEN

Door een Canadese vissertrawler werd een heilbot van 190 kg binnengebracht. De schipper die het beestje aan de haak sloeg, beweert dat dit de grootste vis in zijn soort die gevangen werd.

Ontdaan van kop en ingewanden woog het beestje nog altijd 160 kg. In de afslag werd de heilbot voor iets meer dan 11.000 fr verkocht, of ongeveer 60 fr het kg. Volgens een wetenschappelijke publikatie kunnen vrouwelijke eksemplaren tot 220 kg komen met een ouderdom van 35 jaar en de mannelijke eksemplaren tot 180 kg met als ouderdom 25 jaar.

Graag kregen we enige reactie van onze reders en vissers met betrekking tot de bewering van de Canadese schipper dat hij het rekordbeestje binnenbracht.

IN-, UIT- EN AANVOER VAN VIS

In mei 1974 werd door België voor 1.744.097 kg vis uitgevoerd voor een waarde van 116.336.681 fr.

In mei 1975 was die uitvoer 1.828.965 kg voor een waarde van 115.660.356 fr, wat duidelijk een prijsinzinking aantoonde. De voornaamste uitvoersoorten waren tong en kabeljauw.

Wat de invoer betreft bedroeg deze in mei 1974, 7.328.510 kg voor een waarde van 498.797.512 fr tegen 5.531.507 kg voor een waarde van 397.833.553 fr in mei 1975.

Hieruit blijkt ook duidelijk dat de invoer van meer dan 1.800.000 kg afnam.

De voornaamste ingevoerde soorten waren kabeljauw, zoetwatervis, haring en schaal- en weekdieren.

Wat de aanvoer betreft was deze in juli 1974 2.90.851 kg voor een waarde van 76.233.936 fr tegen een gemiddelde prijs van 25,83 fr.

In juli 1975 was deze aanvoer 2.444.790 kg ter waarde van 59 miljoen 242.147 fr voor een gemiddelde prijs van 24,23 fr per kg.

Hieruit kunnen we eens te meer de teloorgang van onze visserij vaststellen, daar met een mindere aanvoer van meer dan een half miljoen kg de gemiddelde prijs nog 1.60 fr per kg lager lag.

Daarin is de mindere aanvoer vooral van kabeljauw ten belope van meer dan 300 duizend kg.

Wat de garnaal betreft werd in juli 1974 officieel 116.031 kg garnaal aangevoerd voor een gemiddelde prijs van 78,17 fr, terwijl in juli 1975 die aanvoer daalde naar 77.824 kg voor een gemiddelde prijs van 130,72 fr.

REGERINGSTOELAGE GASOLIE VISSERIJ

Het Staatsblad van 30 Oogst maakt de VERLENGING bekend van een toelage van 0,50 fr per liter gasolie geleverd aan boord van hun vissersvaartuig in een Belgische haven tijdens de periode van 1 juli 1975 tot 31 december 1975 en betaald tijdens de periode ingaande op 1 juli 1975 en eindigend op 30 juni 1976.

De reders welke zich dus in vreemde havens bevoorraden krijgen voor deze kwantums geen toelage.

Wij raden alle reders aan zo vlug mogelijk bij hun leveranciers de nodige stukken in te vullen.

NIEUWE HUURDERS IN DE OOSTENDSE VISMIJN

Pakhuis nr.	Nieuwe huurders	Met ingang van	Jaarlijkse huurprijs (index 100,30).
41	p.v.b.a. Zeevisgroothandel		
	De Voorzorg-Verbanck	1.9.1975	58.000 fr.
59	p.v.b.a. Edelfish	1.7.1975	31.900 fr.
103	p.v.b.a. Zeevisgroothandel	1.9.1975	26.100 fr.
119	Charles VAN DEN EEDE en Michel RAGONNAUD	1.9.1975	26.100 fr.
125	François GRYSOEN	1.4.1975	26.100 fr.

West-Duitsland en de IJslandse 200 mijlen- proklamatie

In de betrokken visserijmiddens gaan in West-Duitsland meer en meer stemmen op om door een bilaterale overeenkomst met IJsland de duitse visserijbelangen min of meer te vrijwaren in de ijslandse 200-mijlenzone.

West-Duitsland wijst er op dat Engeland en België reeds van vroeger een bilaterale overeenkomst hebben met IJsland voor wat de 50-mijlenzone betreft, terwijl er anderzijds in de duitse havens zelfs nog een aanvoer- en landingsstop bestaat voor de ijslandse vissersschepen. Men dringt dan ook aan in betrokken duitse visserijkringen opdat West-Duitsland, door het opgeven van de landings- en aanvoerstop voor ijslandse visserijvaartuigen, de eerste geste van goede wil zou doen met de hoop dat dit een aanknopingspunt zou worden voor bilaterale besprekingen om meer dan 50.000 duitse arbeidsplaatsen in visserij, visverwerkende- en nevenbedrijven veilig te stellen. Men wijst er wel op dat het Internationaal Gerechtshof in der tijd voor zijn eenzijdige uitbreiding tot 50 mijl. IJsland veroordeeld heeft, maar dat neemt niet weg dat de 50-mijlenzone, niet alleen reeds als een verworven recht algemeen erkend wordt, maar dat men zelfs nu tot 200 mijlen zou willen uitbreiden vanaf 15 oktober. De realisten in West-Duitsland wensen dan ook onderhandelingen. Gezien volgens dezelfde West-duitsse kringen, IJsland anderzijds wel gesteld is op lidmaatschap van de Europese Economische Gemeenschap, ziet men daar een nieuw waardevol argument voor een eventuele bilaterale visserij-overeenkomst.

Anderzijds komt daarbij dat de heer Agutson E., minister van buitenlandse zaken van IJsland zelf, verklaard heeft dat IJsland altijd

bereid is met gelijk welk land besprekingen aan te gaan over visserijrechten in de 200-mijlenzone. Het is echter omgekeerd ook duidelijk, dat het aangaan van besprekingen een zekere erkenning inhoudt vanwege het land dat om deze besprekingen verzoekt, van de ijslandse rechten op de 200-mijlenzone. Hiertegenover staan de politiekers dan ook gedeeltelijk weigerachtig. Dat IJsland bereid zou zijn toegevingen te doen, komt ook duidelijk te voorschijn uit de mededelingen van de ijslandse minister ter visserij die verklaarde dat het noodzakelijk is voor IJsland vriendschappelijke betrekkingen te onderhouden met de andere visserijlanden en dat ook het eigen land zelf nog altijd visserijbelangen heeft in de uitgebreide territoriale zone van Noorwegen, de Faroer, Groenland, enz. In feite is er op zekere manier inschikkelijkheid te over bij de ijslandse overheden en zeker nu des te meer, daar men ter plaatse ook wel enigszins overtuigd is van het min of meer illegaal optreden of ten minste van een voortgelopen optreden, gezien de internationale zee-rechtconferentie wel een principieus verklaring in deze richting heeft gedaan, maar nog tot geen internationaal verbindende beslissing is gekomen. België zou er dan ook best aan doen om van deze, op zekere manier milde gesteldheid van IJsland, te profiteren en spoed te zetten achter eventuele bilaterale besprekingen. Het is inderdaad zo dat op 13 oktober ek, dus 2 dagen vóór het van kracht worden van de nieuwe IJslandse territoriale uitbreiding, het bestaande akkoord tussen IJsland en België vervalt. Hopelijk komt ons betrokken Ministerie, de visserijmiddens ten spoedigste geruuststellen.

RUSLAND, EEN REUS TER VISSERIJ

Ter gelegenheid van de visserijtentoonstelling in Leningrad die doorging van 6 tot 20 augustus, werden enkele cijfers vrijgegeven door de diensten van het ministerie van visserij. Aldus kon men vernemen dat in 1974 8 miljard kg. vis en visprodukten gevangen of aangebracht werden.

Dit kwantum bevat natuurlijk ook de aanvoer uit de talrijke russische binnenzeen en schaal- en weekdieren. In ieder geval een moeilijk voorstelbare hoeveelheid, namelijk 160 miljoen bennen van 50 kg. Voor het jaar 1975 is nog een verhoging van de aanvoer gepland. Van deze kolossale hoeveelheid gaat meer dan de ¾ naar de verwerkende industrie voor conserven. Men schat deze op een produktie van 2 miljard dozen. De rest wordt rechtstreeks verbruikt, hetzij vers, hetzij in diepvriestoeestand en een gedeelte gaat naar de vismeelfabrieken.

In Rusland zal het visverbruik

onder al zijn vormen in 1975 ongeveer 22 kg. per kop en per jaar bedragen en dus beduidend meer dan bij ons. Ter vergelijking verbruikt de Rus 59 kg. per kop en per jaar aan vleeswaren. De visserijvloot van Rusland is dan ook ongeveer meer dan tweemaal zo groot dan de gezamenlijke tonnage van alle E.E.G.-landen samen. De russische vloot telt nagenoeg 2.900 eenheden met meer dan 3 miljoen brutoton. Een 750-tal van deze eenheden zijn fabriekschepen. Dit was natuurlijk slechts mogelijk door een geleide staats-economie en door de voorzieningen in achtereenvolgende vijfjarenplannen.

De russische aanvoer vertegenwoordigt in de gekende en geschatte wereldproduktie nagenoeg 11 % en wordt slechts overtroffen door Peru met zijn eenzijdige anjovisvangst voor de vismeelfabrieken en door de specialist ter zake, namelijk Japan.